

[Freddy Madsen.]

kan vi såmænd godt være med til at give ham alibi for; det er ingenlunde tilfældet, det er overordentlig traditionelt, det, der er lagt frem. Men som sagt synes vi, at der er rigtige linjer i det, og vi støtter hovedformålet i det.

Erhard Jakobsen (CD):

Også jeg vil starte med indledningsvis at takke ministeren for det store arbejde, der øjensynlig er lagt i at lægge nogle planer og nogle hovedsynspunkter frem for folketinget. Jeg vil gerne udtale håbet om, at disse planer må få en saglig drøftelse, og at vi må blive helt fri for ideologiske kævlerier. Det gælder både, når man ud fra bilfjendske synspunkter vil forsvare noget, der ikke er sagligt holdepunkt for, og det gælder, når man fra modsat hold anlægger nogle ganske primitive, naive synspunkter på statsbanernes underskud, som jo ikke har spor med underskud at gøre, men blot betyder, at statsbanerne påtager sig at udføre en offentlig service af social eller samfundsmæssig karakter uden at få betaling af statskassen for det. Det er gammeldags synspunkter, det er noget, vi har måttet kæmpe med i årevis, vel omtrent så længe der har været statsbaner. Det hører ingen steder hjemme. Jeg håber, at man i sine overvejelser om kollektiv trafik, og hvem der skal tage sig af den, og individuel trafik alene vil lade sig lede af de saglige hensyn — og det vil altså sige omkostningerne — men naturligvis også af et af demokratiets helt uerstattelige goder, nemlig det frie forbrugsvalg. Hvorfor ikke tage i betragtning, at folk vil have en bil, hvis de har nogen som helst mulighed for det, og de vil køre med den. At de ikke kan køre alle steder, er klart. Man jamrer her over forholdene i København og Århus og forskellige steder, men det må den lokale befolkning da selv om; der er ingen, der har krav på at køre alle steder. Men man må bare ikke løse bilproblemet ved at gøre det så dyrt at få en bil, at der er nogle, der på den måde er afskåret fra at deltage i det. Man kan lave alle andre forhindringer — jeg skal nævne, at mit parti meget snart kommer med et forslag om at reducere automobilomsætningsafgiften, tage pengene på en anden måde — men i alt fald så man ikke afskærer folk fra overhovedet at benytte den udvej for in-

dividuel trafik, som måske var den bedste løsning for dem.

Jeg vil også, som nogle har gjort det, og jeg vil gøre det meget stærkt, indføje en varm og dybtfølt kompliment til DSB, det gælder ledelsen, men det gælder også personalet. Det har ikke været nemt at gennemføre den omfattende rationalisering, der har fundet sted, og jeg ved efter samtaler med mange, at det heller ikke har været rart, men man tager det med godt humør, man gør sit arbejde, og statsbanerne klarer sig altså på en sådan måde, at folk, der benytter statsbanerne, stadig væk synes, de bliver godt betjent. Derfor synes jeg nok, der fra dette ting skal lyde en tak ud til de folk, der hver på sin plads i bedste samfundsmæssige ånd har været med til at gennemføre den forbedring, der er sket.

Jeg synes også, DSB fortjener ros for den dristige måde, man lægger sin plan frem på, men samtidig realistiske måde, hvor man ikke fører det helt op i skyerne og siger alting til os og ikke noget til de andre. Jeg synes, det er meget, meget udmærket for den kommende diskussion. Jeg beder altså om, at man i den kommende diskussion, når man ser på DSBs regnskab, så prøver at trække nogle poster ud, hvor man, som jeg sagde det før, kan sige: all right, det er da rigtigt, at her skal staten yde noget tilskud, men det går i virkeligheden over den forkerte konto, det fremtræder nemlig, som om DSB har gjort noget forkert ved en forkert takstpolitik osv. Men det er jo ikke tilfældet; hvis DSB på persontrafikkens område satte taksterne i vejret, fik man ikke et mindre underskud, men et større, for så var der færre, der kørte.

Omvendt ved man, at DSB skal betjene nogle folk, som ikke kan betjenes på anden måde, der er ikke andre muligheder, og det må DSB naturligvis have en godtgørelse for. Om det sker under den ene eller den anden form, om det sker ved en direkte bevilling til sociale formål, eller hvad man vil kalde det, ellet det sker ved, at folketinget bevilger pengene til at bære et underskud, er jo lige meget. Man skal bare lade være med i sine fornuftmæssige overvejelser at dadle DSB for noget, som vi jo selv tvvinger DSB til at udføre.

Jeg har altså ingen som helst betænkelig-